

ZE SWOIM UCZNIEM

ROZMAWIAJ NA KAŻDY TEMAT

Nauka języków obcych jest już zjawiskiem powszechnym. Począwszy od języka angielskiego, który obecnie traktowany jest na równi z językiem ojczystym, skończywszy na językach egzotycznych takich jak japoński czy arabski. Jednak w trakcie przyswajania języka często zapominamy o tym jak ważny dla jego dobrego opanowania jest także aspekt kulturowy i realizacyjny.

FRANCJA

Prezenty przynosi Pere Noël – Ojciec Bożego Narodzenia, podobny do Świętego Mikołaja (Santa Claus). Chowa je do wyczyszczonych przez dzieci butów.

WŁOCHY

Boże Narodzenie zaczyna się po błogostawieństwie papieża i kończy w święto Trzech Króli. Przylatuje czarownica Bafana, która grzecznym dzieciom daje prezenty, a złym węgiel.

GRECJA

Od Bożego Narodzenia do święta Trzech Króli pojawiają się złe gobliny Killantzaroi. Do ochrony przed nimi przy wejściu do domu umieszcza się cedzak, którego dziury gobliny próbują policzyć.

ISLANDIA

Około Bożego Narodzenia po miastach krąży krwiożerczy kot Jólakötturinn, który pożera każdego, kto nie dostał nowego ubrania.

SZWECJA

Prezenty przynosi bożonarodzeniowy kozioł z czerwoną wstążką na rogach. W mieście Gälve co roku podpalana jest jego kilkumetrowa słomiana figura.

HOLANDIA

Sinterklaas (św. Mikołaj) przychodzi na swoim ozdobionym parowcu. 5 grudnia wraz ze swoim pomocnikiem Czarnym Piotrem rozdaje prezenty grzecznym dzieciom.

Realioznawstwo, tym właśnie pojęciem określa się w dydaktyce nauczania języków obcych ogół informacji na temat zjawisk społecznych, kulturowych, informacji geograficznych, historycznych, turystycznych krajów języka nauczanego. Informacje te, dla uczących się języka obcego, są równie ważne jak gramatyka czy nowe słownictwo. Jednak dziś czasach, kiedy za główny cel w nauczaniu języków obcych stawia się szeroko rozumianą komunikację, tematyka ta jest coraz częściej zaniedbywana, co jest ewidentnym błędem.

Faktem oczywistym jest to, że nauka języka obcego, daje uczniom, tym małym i tym dorosłym, możliwości ukształtowania nowego narzędzia komunikacji, które posłuży im i ułatwi przekaz informacji, zarówno w kraju ojczystym, jak i poza jego granicami.

Nauka języka obcego stwarza również szanse na rozszerzenie informacji uczniów na temat wiedzy ogólnej o świecie, do czego przyczyniają się lekcje obejmujące temat realizowania. Uczniowie zapoznają się z charakterystycznymi wzorcami jak i zjawiskami społecznymi kraju docelowego, z którym ściśle wiążą się także nowe formy komunikowania się w mowie i piśmie oraz środki przekazu językowego.

Zapoznanie się z realiami społecznymi i mentalnymi charakterystycznymi dla danej kultury i narodu rozwijają w uczniach postawę humanistyczną jak i ich relacje interpersonalne. Są one także ściśle związane z wychowawczym celem, który towarzyszy realizacji każdej lekcji. Uczeń, dzięki nowopoznanym treściom, jest w stanie ocenić zachowania i typowe postawy społeczne we

własnym kraju, porównać z innym i tym samym wyciągnąć wnioski, które być może wykorzysta do własnych celów.

Ważnym zadaniem wychowawczym przed którym staje nauczyciel wprowadzając elementy realioznawcze na lekcji języka obcego, jest także kształtowanie tolerancji i właściwej postawy uczniów wobec istniejących między kulturami i narodami odrębności i różnic. Na postawie poszanowania odrębności bazuje ciesząca się popularnością w dzisiejszych czasach zasada interkulturowości. W dydaktyce języków obcych, oprócz budowania wśród uczniów szacunku i uznania dla innych kultur i narodów, opiera się ona także na walce z uprzedzeniami i coraz bardziej szerzącymi się stereotypami.

Przy wprowadzaniu uczniów w temat realioznawstwa nauczyciel staje przed dużym wyzwaniem. To do niego należy decyzja, które treści powinny zostać poruszone, a które może ominąć. Musi mieć także na uwadze, że wprowadzone przez niego treści powinny występować w ścisłym związku z materiałem leksykalno-gramatycznym, który uczniowie opanowują, bądź opanowali. Jest tu także pole do popisu dla trybu lekcji odwróconej, jako element poszukiwań własnych samych uczniów. Nie możemy zapominać także o aspekcie wychowawczym i społecznym, pod kątem którego powinien dobierać tematykę. Wyodrębnienie najważniejszych informacji jest szczególnie ważne ze względu na panującą odrębności, ale także odpowiedni kontekst sytuacyjny.

Szczególnie ważne dla wzbudzenia wśród uczących się zainteresowania tematem jest zastosowanie materiałów autentycznych, faktycznie istniejących, takich jak np. obcojęzyczne czasopisma, gazety, mapy, foldery, ulotki, druki ... Przedstawieniu tematów realioznawczych służyć mogą także środki audiowizualne, takie jak filmy, piosenki, materiały udostępniane na tablicach interaktywnych, które nie tylko mogą urozmaicić lekcję, ale także wzbudzić zainteresowanie uczniów tematem. Materiały audiowizualne mogą stanowić samodzielne źródło wprowadzanych informacji, ale także służyć jako materiał uzupełniający kolejne zajęcia.

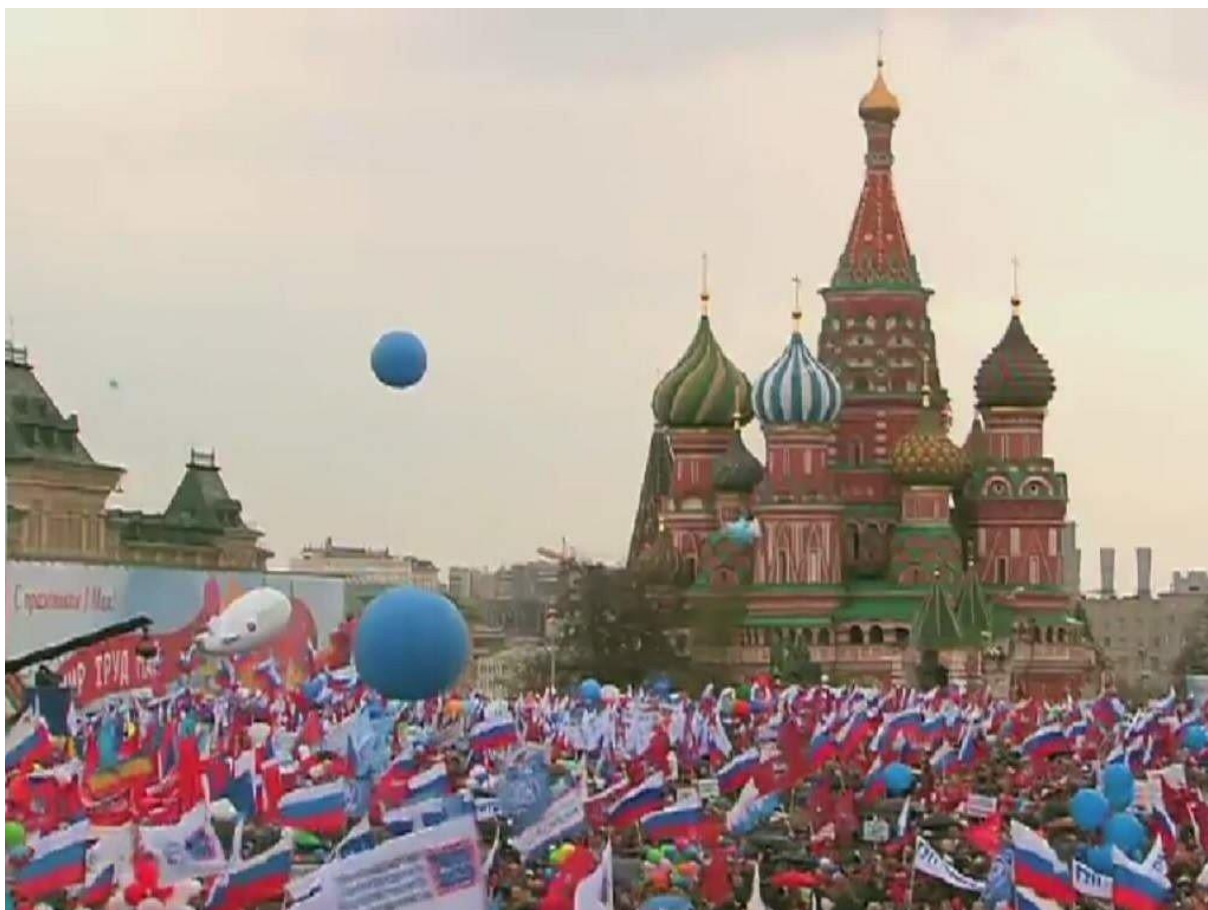

Jednak najważniejszymi kryteriami doboru materiału na lekcji realioznawczej są przez wszystkim wychowawczy wymiar poruszanych zagadnień, praktyczne zastosowanie zdobytych informacji jak również nowoczesność i atrakcyjność prezentowanego materiału. Wprowadzając uczniów w tematykę realioznawstwa należy także pamiętać, że zagadnienia te powinny im towarzyszyć od samego początku ich nauki. Dzięki temu język już od pierwszych lekcji przestanie kojarzyć im się jedynie z materiałem leksykalno-gramatycznym, który należy opanować, ale również z informacjami, które pomogą im język obcy zrozumieć lepiej. Należy mieć to na uwadze nawet przy ograniczonej ilości zajęć przeznaczonych na naukę języka obcego : jedna lub dwie godziny w tygodniu stanowczo wymagają uzupełnienia dobrze dobranym materiałem tematycznym. Elementy realioznawstwa muszą być jednak potraktowane przez lektora jako baza i tło w całym procesie

nauczania języka. Maja one rozszerzać, wzbogacać oraz urozmaicać materiał leksykalny, który opanowuje nasz uczeń.

Realioznawstwo na lekcji języka obcego stanowi nierozzerwalną część w procesie jego nauczania. Uwzględnienie tej tematyki na lekcji jest niezwykle ważne. Bliższe zapoznanie się z kulturą, obyczajami, mentalnością, historią innego kraju ma za zadanie wzbudzić w uczniach ciekawość do pogłębienia informacji na temat na ten temat a przede wszystkim zachęcić do nauki języka obcego. Lekcje te mają za zadanie pokazać uczniom, że nauka języka obcego to nie tylko żmudne teorie i zasady gramatyczne, tabele i listy słów fiszkoteki lecz także zapoznanie się z realiami , możliwymi do napotkania już przy pierwszym kontakcie z krajem, języka którego uczeń postanowił się uczyć.

Ważne jest również zwrócenie uwagi na odrębności i odmienności, które panują między krajami oraz ich mieszkańcami. Przecież, kto jak nie uczniowie najszybciej odnajdą i zinterpretują różnice pomiędzy temperamentem, przyzwyczajeniami, preferencjami narodów i grup narodowościowych ?

Dlatego warto pamiętać o tym, że realizacja nie stanowi jedynie bazy dla lekcji dodatkowej, tylko wręcz przeciwnie, stanowi bazę do tego, na co kładziemy obecnie nacisk przy nauczaniu języka obcego – do komunikacji interpersonalnej. Bo ciekawi nas dlaczego Francuzi nie uczą się innych języków europejskich, dlaczego Polacy uważają, że Rosjanami zawsze się dogadają i dlaczego Włosi tyle jedzą i tak dużo śpiewają.